

Köszöntés

Szeretettel köszöntjük az Olvasókat! Nagy örömmel adjuk közre a Pápai Református Egyházmegye megújult lapja, a Szigetek legújabb lapszámát. 2018-ban azzal az őszinte óhajással indítottuk útjára az újságot, hogy talán így is megszólíthatjuk s

gyülekezeteink közösségébe ezáltal is betagozhatjuk a szórványban élő református keresztyén embereket.

Az elmúlt esztendőben aztán arra jutottunk, hogy az újságot átalakítjuk, illetve megújítjuk. Ennek eredményeként új rovatok kerültek az újságba, amelyekkel kapcsolatban az a reménységünk, hogy ezek által még többen megtalálják majd a maguk számára kedves olvasnivalót. Református hitünk alapkérdéseiről szóló cikket, könyvajánlót, biznyságtételt is találunk a megújult Szigetekben, de természetesen az eddig megszokott imádság és igehirdetések sem maradhatnak el. Célunk, hogy Olvasóink ezen írások által közelebb kerüljenek az Élő Istenhez, aki egyszülött Fiát, a mi Urunk, Jézus Krisztust adta értünk (Jn 3,16).

Nagy hálaadás számunkra, hogy útjára bocsáthatjuk a megújult Szigeteket.

Reméljük, hogy kedves Olvasóink számára is olyan örömet jelent majd elolvasni ezt a lapszámot, mint amekkora öröm volt elkészíteni.

A feltámadás örömeivel áthatott, áldott húsvéti ünnepeket kívánva,

**Füstös Gábor és Sárközi Gergely Antal
szerkesztők**

Tartalom

Igei üzenet

böjt.....	2
virágvasárnap.....	3
nagypéntek.....	4
húsvét.....	5

Imádság.....

7

Hitünk tételei.....

8

Könyvajánló.....

10

Biznyságtétel.....

12

Pannonia Reformata.....

13

Egyházmegyénk életéből.....

14

Kreatív.....

16

Mi a célod? Van-e célod?

Textus: „Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, hanem megsanyargatom és engedelmessé teszem a testemet, hogy amíg másoknak prédikálok, magam ne legyek alkalmatlanná a küzdelemre.” (1Kor 9,26-27)

Amikor tehetjük, a családdal kisebb-nagyobb kirándulást szoktunk tervezni, kijelölünk egy célt, és azt próbáljuk megvalósítani: vártúrák, tanösvények, kilátók, kéktúra, stb. Amikor a tervezésnél megbeszéljük, hogy mi a túránk célja, akkor sokkal lelkesebben, élvezetesebben, felkészültebben vágunk neki az útnak. Bár volt, hogy térképpel a kezünkben eltévedtünk, de előbb vagy utóbb korrigálva az utat megtaláltuk a tervezett célpontot.

Az életben, a munkában nagyon fontosnak tartom a célt. Cél nélkül olyan lélektelen, élettelen maga a cselekedet is.

A keresztyén embernek van CÉLja. Van Célod? Mi a Célod? Nem csupán éljük az életünk, nem csupán telnek a napok, az órák, mennek a kilométerek, hanem betelnek: lélekkel, étellel, értelemmel. Ugye?

Keresztyén lélekként a megszentelődés útján vagyunk. Ez egy harc, amely egész földi életünkön át tart, hogy miközben beszélünk Jézus Krisztusról, mi magunk hiteltelenné ne legyünk. Nem lehet kispórolni a harcot a győzelemhez. A győztes élet tartozéka, hogy legyenek ilyen küzdelmek.

Úton lévők vagyunk, de nem mindegy, milyen az az út, nem mindegy hogyan

megyünk azon. A célért, a sikerért tenni kell, néha megállunk, megrekedünk, kudarcot vallunk, eltévedünk, célt tévesztünk, igen, ilyen is van, és talán ezek által is hitelesebbekké válunk. De ebből felállva Isten segítségével lehet megújulva tovább menni, szenvedéllyel tovább törekedni a cél felé.

Számomra ez a fent említett ige lett az idei év „bőjti igéje”.

Valamit valamiért: „... hanem megsanyargatom és engedelmessé teszem a testemet ...”

Egy sportoló rengeteget edz, készül testben és lélekben egyaránt, odafigyel az étkezésére, alvásra, orvosi vizsgálatokon vesz részt egy-egy verseny előtt. Ott lebeg a szeme előtt a verseny, szeretne nyerni és ezért a lehető legtöbbet megteszi. És szó szerint sanyargatja a testét, felkészíti, hogy a lehető legtöbbet ki tudja hozni magából.

Valamire készítem én is, mint keresztyén ember a testem és a lelkem is. Képes vagyok-e áldozatot hozni/tenni valamit, hogy kihozzam magamból a legtöbbet/legjobbat? Képes vagyok-e a komfortzónámból kilépve, esetleg elhagyva „alkalmasabbá” válni az életcélomra? Esetleg ha elvesztettem a célom, megtalálni ismét.

Bolyongsz, eltévedtél vagy céltudatosan méész életutadon? Tisztázd ezt most, vagy erősítsd meg az életcélod ebben a bőjti útban! Ebben segítsen Isten Szentlelke!

Ámen.

*Nagy Éva
beosztott lelkész, Mezőörs*

Kicsoda Jézus?

Textus: „Az előtte haladó és az őt követő sokaság pedig ezt kiáltotta: Hozsánna Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban! Amint beért Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és ezt kérdezték: Kicsoda ez? A sokaság ezt mondta: Ó Jézus, a galileai Názáretből való próféta.” (Mt 21,9–10)

A virágvasárnapi ünnepi istentiszteleteink általában az örömről szólnak, hiszen Jézus Krisztust az Őt megillető módon fogadják. Az emberek a ruháikat az útra terítve, gallyakat szórva fogadják Jézust. Az Igében olvashatjuk, hogy az emberek kimondják: „Hozsánna Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében!” Öröm van a szívünkben, a mi üdvözítő Urunk megérkezett a húsvét csodájához, miértünk! Azonban én hadd emeljem ki a felbolydult város tudatlan kérdését: „Kicsoda ez?” Nem kicsoda Ő, hanem kicsoda ez! Számomra ez a pár vers az Igében egyfajta előszele a nagypénteki tömeg viselkedésének. A jeruzsálemi csodaváró tömeg királyként tekint Jézusra, de hamis reményeket dédelget! Földi királyt várnak Jézusban. A virágvasárnapi történet ezért

egyfajta intés is számunkra. Helyesen lássuk a nagypéntekre készülő és húsvétkor feltámadó Úr Jézus Krisztust! A ma embere is kérdezi: Kicsoda Jézus? A mennyei Urunk kegyelméből mi nemcsak azt tudjuk mondani, amit akkor a sokaság mondott: „Ó Jézus, a galileai Názáretből való próféta”, hanem Isten Szentlelke által tudjuk azt mondani, amit Pál apostol ír a Rómaikhoz írt levelében: „Hiszen Krisztus Jézus az, aki meghalt, sőt feltámadt, aki Isten jobbján van, és esedezik is értünk.” (Róm 8,34) Ebben a reménységben erősödünk meg húsvétra készülve, és másoknak hirdetve. Hiszen Ő Krisztus Jézus, aki meghalt a mi bűneinkért, húsvétkor feltámadt, hogy a benne való hit által mi is új életre keljünk majd Isten hatalma által. S végül most is közbenjár értünk, hogy mindinkább Isten fiai lehessünk! Jézus Krisztusnak ezt a hármás üdvözítő cselekedetét lássuk meg a virágvasárnapi eseményekben, és éljük meg húsvét ünnepén!

Ámen.

Szűcs Mátyás
exmisszus, Sopron
V. évf. teol. hallg.

Pápai Ref. Teológiai Akadémia

Három kereszt a Golgotán

Textus: „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz a te királyságodba.” (Lk 23,42)

Három kereszt áll a Golgotán. Két gonosztevőt is megfeszítettek Jézussal együtt. Jézus nem kerül el vállalt sorsát, a gonosztevők közé számítják. A kereszten szenvedőknek kevés idejük van hátra ebből az életből, ezzel tisztában is vannak. Nézzük sorba, mit árulnak el utolsó szavaik.

Ha figyelmesen nézzük a keresztek, észrevesszük a különbségeket. Álljunk meg lélekben a Golgotán, és nézzünk fel egyenként a keresztekre!

Az első az óember keresztje. Ki is ő? Aki lelkében nem tud, nem akar megújulni. Nem akar bűnös voltától, régi énjétől megválni, nem akarja Jézust elfogadni. Mit is várhatnánk mást, mint gúnyt és szidalmat. Az ember gyarló és bűnös. A Római levélben ezt olvassuk: „*a bűn zsoldja a halál.*” Ez az ember azonban hajthatatlan a tényekkel szemben. Nem tartja magát bűnösnek, csak a szerencsétlen körülmények áldozatának. Nem veszi tudomásul, hogy ideje lejár, most is parancsot osztogat: „*Nem te vagy a Krisztus? Mentsd meg magadat és minket is.*” Az Istenben nem hívő, de követelőző ember példája ő.

A másik kereszten szintén egy gonosztevő függ, de ő már a kegyelembe fogadott ember. Ő is bűnös, a különbség az, hogy ő tisztában van a helyzetével. Rádöbrent kilátástalan helyzetére, elis-

meri a büntetés jogosságát, nem tiltakozik ellene. Társát is csitítja: „*Nem féled az Istent? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt vagy! Mi ugyan jogosan, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de ő semmi rosszat sem követett el.*” Ez az ember csodálattal tekint Jézusra. Talán még nem késő: „*Uram, emlékezzél meg rólam...*” Ez az ember a kárhozat küszöbén meglátja Jézusban az Élet Fejedelmét. Megcsillan előtte a titok: „*az Istennek semmi sem lehetetlen.*” (Lk 1,37) Lélekben leborul Jézus előtt, mint Tamás a feltámadott előtt: „*én Uram és én Istenem.*”

Középen szenved az ártatlan Jézus, az egyetlen ember, akiben nincs bűn. Ő imádkozik, közbenjár a többi emberért, értem és érted is: „*Atyám, bocsásd meg nekik.*” Mit tehetek én a bűnös ember? Az Ige válasza így hangzik: „*Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.*” (Zsid 4,16)

Három kereszt áll a Golgotán.

Lélekben álljunk ott Jézus keresztje alatt minden bűnünkkel és terhünkkel, azzal az alázatos hitbeli reménnyel, hogy felvirrad húsvét csodálatos világossága, mely elűzi minden kétségünket, Jézus él, és mi is élni fogunk!

Ámen.

**Apostolné Bartha Mária
vallásnár
Pápai Református Gimnázium**

Mellénk szegődik

Textus: „...maga Jézus is melléjük szegődött, és együtt ment velük.” (Lk 24,15b)

Előttünk van két tanítványa Jézusnak a tágabb tanítványi körből, akik Jeruzsálemből tartanak hazafelé a jó 11 km-re fekvő Emmausba.

A páskaünnepről jönnek, és az elmúlt napok eseményeiről beszélgetnek. Arról, mi történt Krisztussal, hogyan ítélték el és kínozták meg, és feszítették végül keresztre. Jézusról beszélgetnek, ő a 'téma', és az Ige mégis azt mondja, hogy szomorúak, reményvesztettek: „Pedig mi azt reméltük...”

Milyen ellentmondásos, annyi ismeretük van Krisztusról, talán sok mindennek szemtanúi is voltak, és most mégis krízisben vannak. Hitkrízisben.

Hát ezt kapja, aki Jézust követi, aki őt szereti? A szomorúságot, reménytelenséget, csalódottságot? Hát akkor érdemes egyáltalán Jézust követni? Érdemes egy életet rá építeni?

Jóllehet Krisztus már feltámadott, de ők úgy vannak úton, hogy **a szívük Krisztus kereszthalálára fixálódott**. Már húsvét van, Krisztus már feltámadt, de a hitük, a szívük nagypénteki:

*„Húsvét előtt ... nehéz, szomorú léptek.
Húsvét előtt ... zokogó, bús miértek.
Húsvét előtt ... ajtók, kemények, zártak.
Húsvét előtt ... arcok, fakóra-váltak.
Húsvét előtt ... szívek, üresek-szegények.*

*Húsvét előtt ... kihamvadott remények.
Húsvét előtt ... egy nagy: Minden hiába!
Bús eltemetkezés az éjszakába!”
(Túrmezei E.: Húsvét után)*

Krisztusnak ez a két tanítványa nem tudta elhinni a jó hírt! Az asszonyoktól már hallhatták, hogy Krisztus él! Sőt, Krisztus a halála előtt beszélt nekik arról, hogy harmadnapra feltámad, „és ma van harmadnapja”! **De nekik halott Jézusuk volt! Az ő hitük szerint Jézus tehetetlen, néma, süket, mozdulatlan és közömbös az életük iránt.** Érthető, ha ez kihúzta a lábuk alól a talajt, ha minden reménységük összeomlott.

Igen, végig lehet járni egy életutat akár keresztyénként is úgy, hogy a szívünk a keresztre fixálódik, hogy nem tudatosul bennünk, hogy hiszen **Jézus feltámadt, hogy győztes mindenható Uram van Jézusban!** Hordozhatsz magadban egy ilyen hamis istenképet, mint a 2 emmausi tanítvány. De látod, ők így boldogtalanok, reményvesztettek voltak.

A te hitedben hogy van ez? Hogyan járod az életutat? Van-e élő, cselekvő Jézusod? Látod-e a kereszttel az üres sírt? Az az igazság, hogy Ő él, hatékony lehet-e az életedben? A feltámadott jelenvaló-e az életedben a szavával, erejével, mindennek feletti hatalmával?

Hogyan lett ezekből a nagypénteki tanítványokból húsvéti keresztyén? Hogyan váltak a szomorú ábrázatú Krisztus köve-

tők gerjedező szívűekké? Hogyan cserélődött ki a szívük? Mi történt útközben az alatt a 11 km alatt?

Először is: „...maga Jézus is melléjük szegődött, és együtt ment velük.” (Lk 24,15b)

Másodszor: Beszéltette őket, és beszélt hozzájuk.

Milyen jó, hogy nem hagyja őket Jézus ebben az állapotban. Milyen jó, hogy jön utánuk, hogy keresi őket. Hogy tud róluk. Hogy tud a reményvesztett, megsötétedett szívükről. Igen, mert:

*„Fut az Isten az ember után,
Mert mindent lát és szánja nagyon,
Guruló szívét csakhogy elérje,
Hogy fut utána, hull bele vére!
Ott fut az utcán, Ott fut a téren,
Egész világon, Sok ezer éven,
Sok mérhetetlen, Megérthetetlen,
Keresztre írott szenvedésen át,
Hulló Igével, Kiontott vérrrel,
Viszonzatlan, Mély szerelmével
Fut az Isten az ember után...”*
(Füle L.: Futás)

Nem tudom, hogy Jézus mit lát a te szívedben? Hogy mit olvas le az arcodról? Hogy tőled most mit kérdez? Hogy a te szívedet most mi nyomja? Hogy éppen most, mi a te életed válsága, neheze, krízise?

Csak azt tudom, hogy ő nagyon szeret téged, hogy előtte nem közömbös az életed. **Keres téged, melléd szegődik. És szabadítani akar a te életkrízisedből, hitkrízisedből.** Ahogy megszabadította a bűnös nőt, Zákeust, Máriát és Mártát, Pétert, Bartimeust,... Jairust, az egyik latort, a samáriai asszonyt, Tamást, végtelen a sor. Jézus melléjük szegődött, és megváltozott az életük. Más emberekké lettek.

Milyen nagy evangélium, hogy mind-egyik élete mellett megállt, hogy mindenki élete drága volt számára! És milyen nagy örömhír, hogy pontosan azt mondta mindenkinek, amire szüksége volt. Itt, az emmausiaknak is. Igét hirdet, Igét magyaráz, az Írásokat. **És látjuk, hogy az Igének, a szavának ereje van. Hogy az ő szava szabadít, kimozdít, újjá tesz. Hogy az ő szava reménységgel, hittel tölt meg. És gerjedező szívűvé tesz.**

Kedves Testvérem! A feltámadott, élő Krisztus legyen jelenvaló a te életedben, szabadítson meg az életed minden válságából, és adjon neked hittel teli gerjedező, húsvéti szívét!

Ámen.

Varga Livia
vallásstanár
Pápai Református Gimnázium

Imádság

Drága Mennyei Atyánk!

Hálásan köszönjük neked azt, hogy a te kegyelmed által ebben az esztendőben is elérkezhetünk húsvét ünnepére és megemlékezhetünk a te egyszülött Fiad, Jézus Krisztus tökéletes áldozatáról, amelyet a mi megmentésünkért vitt véghez nagypénteken. Köszönjük azt, hogy annyira szeretél bennünket, hogy Jézus váltságműve nemcsak nagypéntekig tartott, hanem azon túl is, hiszen húsvét vasárnapra feltámadt a halálból és legyőzte ezáltal a gonosz minden erejét. Köszönjük neked azt is, hogy aki hittel felnéz Jézus Krisztus keresztségére, annak örök élete lehet általa. Segíts meg minket abban, hogy ez a hitbizonyosság minél jobban megerősödjön bennünk ezen a húsvéton, illetve hétköznapjainkban is egyaránt.

Bocsásd meg nekünk, mikor a figyelmünk fókuszát elveszítjük a csodálatos húsvéti evangéliumodról. Mikor a saját eszünkre és megoldóképességünkre hagyatkozunk, nem pedig tereád. Hiszen láthatjuk az eddigi háborús események által is, hogy

hova vezet a mi gyarló emberi erőnk a te segítségével nélkül: a teljes pusztulásba. Könyörgünk egyházunkért, egyházközségeinkért: erősítsd bennünk a húsvéti hitet, hogy általunk minél több emberhez eljuthasson Jézus Krisztusban megjelenő csodálatos evangélium. Munkáld bennünk, hogy necsak szavainkkal, hanem életvitelünkkel is rólad tegyünk bizonyosságot a te dicsőségedre. Formáld minket olyan gyermekeiddé, akik a világosság fiaiként élnek az életüket ebben a sokszor sötét, gyűlölettel teli világunkban. Jézus Krisztus, arra kérünk, légy irgalmas hozzánk, és lépj be ezen a húsvéton is ünnepünkbe, hogy általad legyen áldott a mi ünneplésünk gyülekezeteinkben és családjainkban is egyaránt. Jézus Krisztus, arra kérünk, hallgasd meg könyörgésünket, s tedd áldottá a húsvétunkat! Amen.

Kálmán Áron
V. évf. teol. hallg.
Pápai Ref. Teológiai Akadémia

*... imádságban és könyörgésben
mindenkor hálaadással tárjátok*

fel kéréseiteket Isten előtt!

(Fil 4,6)

A múlt század ötvenes éveiben egy kommunista agitátor, aki Moszkvában még vasárnap is az ateizmust hirdette, megszólított egy templomba igyekvő szerzetest: Ehhez mit szól, atyám! Az ennyit mondott: Feltámadott az Úr! Amire a tömeg ezt válaszolta: Bizonynal feltámadott. (Lk 24,34).

Annak, hogy Krisztus feltámadt, bizonyosságai a feltámadással találkozott emberek, apostolok, asszonyok, több mint ötszáz atyafi.

A feltámadás hasznát a Heidelbergi Káté nagyon egyszerűen fogalmazza meg.

a) *„Feltámadásával legyőzte a halált, hogy minket is részesítsen abban az igazságosságban, amelyet halálával szerzett.”* (HK 45.) Mint utolsó ellenséget Jézus legyőzte a halált. Tehát a bűnt, amely halált nemzett, eltörölte. Ennek a folyamatnak a kezdete karácsony, a testté léétel, és betetőzése a húsvét, a feltámadás. Jézus a feltámadásával nemcsak betöltötte a prófétai szót, hogy a Messiás halottakat támaszt fel, hanem áttört egy áttörhetetlen falat, a halál falát, amely addig átléphetetlen volt. Jézus feltámadásáig minden emberi gondolat az élet végéig tartott. A feltámadás hirdetése ma is áttör egy falat, a carpe diem falát, a „csak ebben az életben reménykedünk” falát, és világosságra hozza az életet (2Tim 1,10).

Húsvét üzenete a halál tényét megváltoztatja. Ami addig lezárt volt, azt feltöri. Az élet a halállal nem zárult le, mert az új élet, az örök élet Krisztus által folytatódik.

„Halál, hol a te fullánkod, pokol, hol a te diadalmad?” – kérdezi Pál apostol (1Kor 15,55). Krisztus volt az első zsenge, mint a termés első gyümölcse, ami után következik a többi, azután következünk mi.

b) *„Hatalmával már most új életre támaszt minket is”* (HK 45). Az élet tehát az örök étellel megoldott. Aki hisz Krisztusban, örök élete van. Nemcsak lesz, ahogyan az Ószövetség hitében élők gondolták és vallották (Jn 11,24), s ahogyan tévesen a római katolikus egyház vallja, hanem van. Kegyelemből és ajándékképpen. Jézus a feltámadás és az élet. Aki benne hisz, ha meghal is él (Jn 11,25-26). Ezzel a bizonyossággal élünk a világban, és ezzel a bizonyossággal fogjuk elhagyni a földi világot, mert el fogjuk hagyni.

A húsvéti igehirdetés szól az új életről, amely Krisztus feltámadásából következik. Ennek az új életnek jellemzője az, hogy Jézusról beszél, Őt ábrázolja ki (2Kor 4,11), nem önmagának él (2Kor 5,15), szüntelen megújul eredőjében, Krisztusban (Róm 8,11), a bűn és gonosz erői ellen szabad lelkiismerettel harcol (Zsid 12,1-2), a jövőre nézve megtöltekezik reménységgel (1Pét 1,3; Kol 3,1; 1Thessz 4,14).

Tehát nem a vallási cinizmus, nem a vallási fanatizmus a győzedelmes, hanem Krisztus. Nem az a jó keresztyén, aki egy lépéssel Krisztus előtt jár, mert az az engedetlen keresztyén. És ez nagy különbség. Aki a húsvéti evangéliumot

érti, az tudja, hogy megadással kell lenni az Úr szabadításáig. Azt nem „bámítja el az élet sok új kapuja” (Ady E.), az szembe mer szállni, az örök élet reménységével megtöltekezve, a bűn és halál erői ellen.

c) „*Krisztus feltámadása a mi boldog feltámadásunk záloga.*” (HK 45.) Ez a református keresztyén ember reménysége. Ha ebben valaki bizonytalan, akkor hiedelmek, babonák, félelmek, spiritizmus, hamis misztika veszik át az uralmat az életén. A keresztyén reménység a reménység ellenére reménykedik. Tehát félre tesz minden emberi szempont szerint lehetséges reménységet, ahogyan Ábrahám félretette a férfi reménységét (nemzés képessége) és az asszony reménységét (fogadás képessége) azért, hogy engedelmesen fogadja Isten megígért ajándékát, úgy nekünk is félre kell tennünk a földi reménységet, hogy a menyjeit elfogadjuk. Krisztus feltámadása nem emberi elképzelés szerint történt, s a mi feltámadásunk sem emberi elképzelés mentén történik. Ahogyan Isten teremtő tettét nem érti az ember, úgy nem érti újjáteremtő tettét sem. Elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben, elvettetik mint érzéki test, feltámasztatik mint lelki test. Ezek a szavak ellentétet fogalmaznak meg. Arra figyelmeztetnek, hogy a feltámadott test nem leírható a mai dimenziókban és fogalmakkal. Annak ellenére azonban, hogy nem leírható, még létező. Ennek a létezőnek az elfogadása a feltámadásba vetett hit.

Fontos megjegyeznünk azt, hogy nem újbóli testet öltésről van szó, mert nem a „szarksz”, nem a hús-vér test támad fel, hanem az egyéniség, a személyiséget hordozó „szóma”, amely Krisztus feltámadott testéhez hasonló. Ez minőségi változást jelent, ugyanakkor mégis azonosságot a korábbi személyiségünkkel. Ha példát akarunk hozni, akkor a megújuló, ugyanakkor megváltozó test példa lehet. A testünk sejtei 7,5 évenként teljesen kicserélődnek, az arcunk megváltozik, ugyanakkor a személyiségünk kontinuitásban marad. Lényegünkben azonosak maradunk tehát, de lényünket tekintve megváltozunk, ezt jelenti az, hogy a nevünk, a lényegünk fel van írva az élet könyvében. És ez a döntő. Ami a Szentlélek munkája (2Kor 5,5; Róm 8,11; Ef 5,30). A Szentlélek támasztotta fel Jézust (Róm 1,4), de ön maga erejéből is feltámadt volna, mert erre is volt hatalma. A Szentlélek tesz ma is bizonyossá minket arról, hogy örök életünk van. Természetes ezek után, hogy csak a Szentlélek által lehetséges ígét hirdetni a feltámadásról.

A feltámadás reménysége azonban nemcsak az egyes emberre, hanem az egész emberiségre is kiterjed (2Pt 3,13). Az egész teremtettségnek az újjáteremtését várjuk. Mindannak helyreállítását, amit a bűn elrontott. A megromlott világ elmúlik a maga mulandóságával (Jel 20,11), s a feltámadott élethez tartozó világ áll elő Isten újjáteremtő akarata szerint. Ez a húsvét eszkatológiája.

Dr. Németh Tamás
rektor

Pápai Ref. Teológiai Akadémia

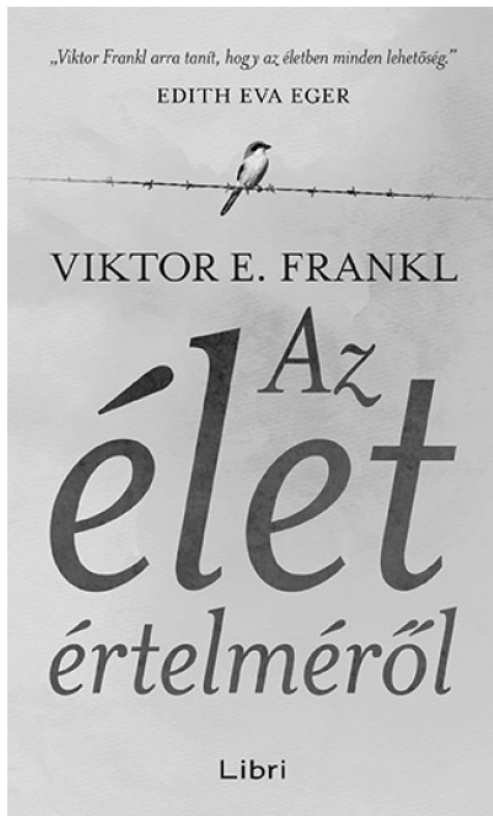
Viktor Frankl: Az élet értelméről

Libri Kiadó 2020

Az emberi élet nehézsége, hogy úgy kell megtalálnunk értelmét és célját, hogy közben már benne vagyunk annak forgatagában. Mintha beledobtak volna egy tengerbe néhány deszkadarabbal, és úgy kell csónakot építenünk, hogy közben már eveznünk is kellene. Ha nincs valami terv, ami alapján megépíthetjük e csónakot, akkor csak a deszkákba kapaszkodva, a vízen hanykolódva leszünk kénytelenek átvészelni a tengeren töltött időt. Ha viszont egy terv alapján illesztjük össze a rendelkezésünkre álló deszkadarabokat, akkor nemcsak hogy szárazon, irányítottan hajózhatunk, hanem másokat is befogadhatunk magunk mellé a csónakba. Az élet értelme lehet az a terv, mely megajándékozhat olyan látással, melynek révén értelmes egységgé állíthatjuk össze életünk önmagukban jelentés nélküli darabjait. A rossz hír azonban az, hogy az élet értelme nem foglalható össze egyetlen mondattal úgy, hogy az mindenki számára egyetemes érvénnyel elfogadható legyen. Az értelmes élet megtalálása minden ember számára az egyik legnagyobb, életre szóló feladat.

Igaz, hogy ez a feladat minden ember legszemélyesebb útja, ám kaphatunk másoktól támpontokat a sajátunk megtalálásához. Viktor Frankl *Az élet értelméről* című könyve nagy segítséget adhat mindenkinek, aki az élet értelmét keresi. A pszichiáter szerző erről a nagyon elméletinek tűnő kérdésről egészen gyakorlatias és kézzelfogható módon ír. A könyv három,

1946-ban előszóban tartott előadás írott változata. Annak ellenére, hogy 75 évvel ezelőtt keletkezett, meglepő aktualitással és magával ragadó elevenséggel szippantja be az olvasót. A sorokból feltétel nélküli életszeretet és pozitivitás sugárzik. Idegen tőle a korra egyébként jellemző fanyalgóan cinikus, mindenből kiábrándult, elidegenedett egzisztencialista alapállás. E tény különösen azért is értékes, mert a szerzőt a második világháborúban feleségével és szüleivel együtt a theresienstadti koncentrációs táborba deportálták, ahol elveszí-

tette az édesapját. 1944-ben Auswitzba szállították át, ahol édesanyja halt meg. Végül Bergen-Belsenbe került, ahol várandós felesége hunyt el. E hatalmas veszteségek mélyre süllyesztették, ám a saját és mások szenvedései révén arra a következtetésre jutott, hogy az életnek a legabszurdabb, legfájdalmasabb helyzetben is lehet értelme. Aki a haláltáborokban ezt az értelmet megtalálta, sokkal nagyobb eséllyel élte túl a borzalmakat. Számára az élet betegségben, szenvedésben is értelmes, sőt a meghalás is az lehet. Könyvében ki is mondja: „A halál nem értelmetlenül tartozik hozzá az élethez – mint ahogyan az emberi szenvedés sem. Ez a kettő nem értelmetlenné teszi az életet, hanem egyáltalán csak általuk nyer értelmet az élet.” 53. o.

A szerzőről nem derül ki, hogy milyen hitbéli alapon áll, de ez nem is fontos. Olyan örök érvényű megállapításokat tesz, melyek egyetemesek, mindenki számára útmutatásul szolgálhatnak. Az életben minket érő dolgokat nagyon sokszor nem választhatjuk ki, de a hozzájuk való viszonyunkat mindenkor, és ebben a viszonyban tárulhat fel számunkra az élet értelme.

A könyv erénye, hogy rövid és könnyen olvasható. A három előadás mindegyike önmagában is teljes és értelmes. Természetesen összetettebb a facebookos, önjelölt megmondóemberek félmondatos igazságainál, ám nélkülöz minden túlbonyolított, filozofikus megfogalmazást. Ezért, ha nem is könnyen, de bárki számára érthető lehet. Jó szívvel ajánlom mindenkinek, aki szeretne útbaigazítást kapni az élet

értelmének kutatásában, avagy támpontokat találni saját csónakja megépítéséhez.

Gilicze Tamás
lelkipásztor
Bakonyszentkirály

Kérdezz! Felelek.

Bárkinek lehet olyan hitéleti kérdése, melyet nem mer szemtől szemben senkitől megkérdezni. Talán azért, mert nincs is kitől, talán azért, mert még nem alakult ki olyan bizalom, hogy fel merné tenni a kérdését. Az ilyen kérdések megválaszolatlanul feszegetnek bennünket belülről. Milyen jó lenne, ha fel lehetne vetni ezeket a témákat, és válaszokat is kapnánk rájuk. És tehetnénk mindezt névtelenül, de mégis személyre szabottan.

Nos, szeretnénk megadni a lehetőséget, hogy Olvasóink ezeket a kérdéseiket név nélkül feltegyék. A kérdést jelígével ellátva juttassák el szerkesztőségünkbe, és hamarosan választ fognak kapni. A következő megjelenő lapban a jelígre hivatkozva közzé tesszük a kérdést és a választ.

Kérjük, hogy bízzanak bennünk. Nincs rossz kérdés. A válaszadás biztos. Egy lehetséges mód a kérdésre adott a következő internetes oldalon:

<http://papaiem.reformatus.hu/szigetek/kerdezz.html>

Várjuk tehát a kérdéseket.

Van egy mondat, ami rendszeresen elhangzik a vasárnapi istentiszteletek alkalmával, és amikor hallom, mindig egyfajta bizonyosságtétel számomra Istentől. Azt üzeni nekem, hogy ismer engem, gondja van felőlem, és megmutatja, hogy hova tartozom. Csodálatos érzés ez, ugyanakkor félelmetes is számomra, mert érzem, hogy óriási súlya van. Ez elől nem lehet elfutni, és nincs az az irdatlan gyomor, ami el tudna rejteni.

Mindig is útkereső embernek tartottam magam, nem mindig tudtam, hogy mit keresek, és azt sem tudtam feltétlenül, hogy miért, de megállás nélkül kutattam valami után. Egy illatra, egy érzésre, szerelemre – fürkésztem a tömegben az embereket, hogy kinek mit látok az arcában, aztán kerestem sokkal hétköznapibb dolgokat is: kulcsot, telefont, munkát. Végül 6 évvel ezelőtt megszületett a kisfiam, aki által az útkeresésemnek lett iránya, célja és értelme is.

Nem hirtelen kattant át a fogaskerék, és nem volt egy hatalmas villámcsapásszerű érzésem sem, hanem egyszer csak ott volt a válasz, hogy a hitemet keresem és az Istenhez vezető utat.

Először is azt értettem meg, hogy nem azt hiszem, amit látok, hanem azt látom, amit hiszek. Tudom, hogy ez sok embernek egészen

egyértelmű, de nekem, nos, ezt is meg kellett értenem és tanulnom.

Hiszem, hogy hit nélkül nincsen élet, és azt is, hogy tisztelnünk kell mások hitét.

Nem reformátusnak születtem, felnőtt fejjel saját akaratomból választottam vallást, és ma már tudom, hogy az, hogy megérkeztem a noszlopi református gyülekezetbe, a számomra kijelölt út volt, és sok korábbi mozzanat finoman, de határozottan vezetett erre. Megérintett a hely szelleme, a gyülekezeti tagok kedvessége és nyitottsága, összetartozása, a lelkész természetessége, értő figyelme és humora. Megérkeztem.

Ahhoz, hogy konfirmáljak és fogadalmat tegyek, az a vágy hajtott, hogy szerettem volna többet tanulni, meg akartam ismerni a bibliai történeteket, megtalálni magamat bennük, és aztán továbbadni és megosztani ezeket a kisfiammal. Ma már csak ezt az egy könyvet kell, hogy a kezembe vegyem, ha választ keresek a számomra megfoghatatlan kérdésekre, de akkor is, ha csak helyreigazításra van szükségem.

Mindezeket az érzéseket és tapasztalásokat nem egyedül éltem és élem meg, hanem egy olyan ember támogatása mellett, akiért minden nap hálát adok, és akinek a jelenléte az életben sosem volt kérdés.

És hogy mi az a mondat? Íme: „*Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!*” (Ézs 43,1)

*Aki tehát vallást tesz rólam
az emberek előtt, arról majd
én is vallást teszek
mennyei Atyám előtt... (Mt 10,32)*

Csóbor Piroska
gyülekezeti tag
Noszlop

Ez a különleges kehely valódi ötvösremek. A kehely ivórézét ugyanis egy valódi kókuszdíó alkotja, melyet mívés aranyozott ezüst foglalba helyeztek.

A kókuszdíó valószínűleg Indiából vagy Malajziából származik. Nagyon fontos tápláléka az ott élőknek, minden részét hasznosították. A nagy utazók (Marco Polo, Magellán) is találkozott vele, mégis, a trópusokon kívül élők számára a kókuszdíó szinte ismeretlen volt egészen a 19. századig.

Ugyanakkor Európában a 16–17. században igen népszerűek voltak a kókuszszerlegek, mivel úgy hitték, hogy a kókuszdíó kemény héja természetes méregtelenítő hatással bír. Aranyozott ezüst foglalatba illesztve különleges és értékes ivóedényeket készítettek belőle.

Magyar nyelvterületen is több kókuszkelyről tudunk. Látványtárunkban található egy 1646-ból való kókuszkely, amely 1796-tól a győrszemerei református gyülekezet tulajdona volt, kitűnően készített ötvösmester munkája, fejlett technikai tudásról árulkodik. Keskeny, üreges talpon áll, amelyen körben szalagszerűen futó domború és poncolt díszítés látható. Az ebből kiemelkedő kehelyszár kör alakú talpon nyugszik. Nodusa (a kehelyszáron lévő gombdíszítés) közepén egy gyűrű fut körbe, amely fölött serleg alakú, domború ékít-

ményű dísz emelkedik ki. A serleg alakot három áttört dísz fogja közre, amelyeket egy kettős vonalú gyűrű köt össze. Ebből nyúlik fel a kehelykosár, ami három szélesebb pántból és három egyszerű keskeny pántból áll. Három angyalfejes, karcolt díszű gyűrű fogja össze. Efölött látható a kihajló peremű ivócsésze, amelyet karcossal és növényi ornamentikával ékesítettek. A perem alatt az egyik részen „KSA” rövidítés és „1646” évszám olvasható. A talp külső oldalán vésett felirat van: „Mihael Salai de Magyarovar konturelunt Ekl. Semereiensi. 1796” (magyaróvári Szalai Mihály ajándéka a szemerei ref. gyülekezetnek. 1796)

A keresztyén ember hálája és tisztelete jeléül mindig valami megkülönböztetett, szent tárgyat ajánl fel az Úristennek. Mivel a kókuszdíó is ilyen ismeretlen és ritka volt hazánkban a 17. században, valószínűsíthető, hogy azok a gazdag, nemesi családok, akik mégis találkozhattak vele, igyekeztek különleges és értékes, az istentiszteleti

liturgiában használatos tárgyat készíttetni belőle. Feltehetőleg múzeumunk kókuszkelyei is ezen gondolatok jegyében készültek. (Képzőművészeti társaságunkban látható egy 1696-ból származó, az egykori főiskolai Régiségtárból előkerült fedeles kókuszkely is.)

**Füstös Gáborné
múzeumi munkatárs**

Pannonia Reformatum Múzeum

Kedves Szigeteket olvasó Testvérünk! Hálát adunk azért, hogy 2022 húsvétjától egy megújult újság juthat el Önökhöz. Hálásak vagyunk mindazoknak, akik ennek az újságnak az elkészítését elvállalták.

A Pápai Református Egyházmegye tavalyi esztendejét két fontos dolog határozta meg. Először is a COVID járvány, ami azóta is bizonytalanságban tart bennünket. Elvesztettük azt a felhőtlen örömet, amely meghatározta közösségeinket 2020 előtt, s helyére a bizonytalanság, a félelem, a járványtól való rettegés költözött, ami maga után hozta a bezárkózást, a közösségek leépülését, ami az amúgy is nagy szórványhelyzetben megnehezíti a szolgálatot, illetve a megmaradást.

A másik meghatározó tényező az egyházmegyei vezetőség változása. 2021 januárjától szolgálatba állt az Egyházmegye új elnöksége és az új Egyházmegyei Tanács, amely az első esztendőben megalapozta a közvetkező évek szolgálatait. Fontos hívószavak voltak a Tanácsülésen, az elnökségi döntésekben az átláthatóság, a nyílt kommunikáció, a másokra való odafigyelés, az információk megfelelő továbbadása.

Megnyilvánult ez például abban, ahogyan az Egyházmegye gyülekezeteinek közössége 2021. év végén odaállt a hegyeshalmi piciny gyülekezet mellé, és

anyagi segítséget nyújtva mintegy 860.000 Ft támogatást juttatott el a számukra, hogy egy kissé nagyobb álmukat is megvalósíthassák. Hálásak vagyunk azokért az apró jelekért, amelyek visszaigazolták azokat az elgondolásokat, amelyek alapján az Egyházmegye életét igyekszünk szervezni.

Különös helyzetbe kerültünk 2022. február 24-től. Az ukrán-országi háború próbára teszi hitünket, keresztyén helytállásunkat. Hálásak vagyunk, hogy a gyülekezetek 2022. március 20-án több mint 2,4 millió forintot ajánlottak fel a menekültek támogatására, és ezen felül nagyon sok gyülekezet több millió forinttal, természetbeni adományokkal támogatta a Református Szeretetszolgálat munkáját vagy a kárpátaljai gyülekezeteket. Az Egyházmegye Elnöksége nevében megköszönöm minden gyülekezet helytállását.

Köszönjük a lelkészek, az egyházközi közösségi főgondnokok és presbiterek segítő közreműködését az Egyházmegye életében.

Isten áldásában gazdag, békés, a feltámadás reménységében megerősödő húsvétot kívánunk.

Pápa, 2022 áprilisa

Márkus Mihály
esperes

A DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS
EGYHÁZKERÜLET SZERVEZÉSÉBEN.

KONCERTEK

30Y | Aranyakkord | Berkesi Alex
Bagossy Brothers | Kalácska
Neumann Trió és Borbély Misi
Teleki Miklós | Rátóti Zoltán

KÖZÖSSÉG

GYERMEKPROGRAMOK

Alma zenekar | Grecsó Krisztián
Pegazus színház

RENDELÉS

ELŐADÁSOK

MIENK A SZÍNPAD

KULTÚRA

KIÁLLÍTÁSOK

BESZÉL-
GETÉSEK

REFORMÁTUS EGYHÁZI NAPOK DUNÁNTÚL FESZTIVÁL

2022.
július
1-3.
Pápa
Belváros

ISTENTISZTELETEK

Örüljetelek az Úrban!

FILIPPI 4,4

LELKISÉG

Húsvéti foglalkoztatók

Tojásszínező

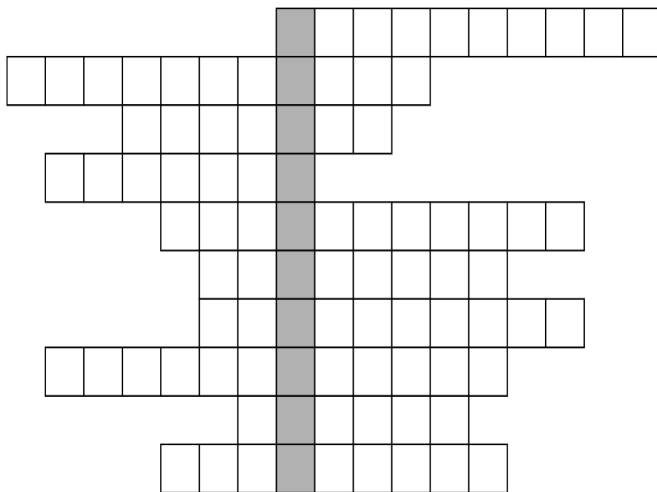
A húsvét elmaradhatatlan „kellékei” a hímes tojások. Mindenki másképp díszíti őket. Van, aki egyszínűre festi, esetleg matricát ragaszt rá, mások viasszal írnak népi motívumokat, vagy éppen karcolt tojásokat készítenek.

Az itteni tojásminta használható ötletként a díszítéshez, vagy csak egyszerű színezőként. A tojást a dunántúli reformátusság úrasztali textíliáinak mintakincse díszíti, és bibliai igét olvashatunk rajta.

Keresztrejtvény

Izgalmas és különleges keresztrejtvényt állítottunk össze húsvétra a fejtörők kedvelőinek. A megoldáshoz nem adunk meghatározásokat, mint más esetben. Ugyanis a beírandó szavak mindegyike megtalálható az újságban. A figyelmes olvasó jónéhány cikkben talál egy-egy kiemelt (keretbe foglalt/aláhúzott) szót. Ezeket kell összegyűjteni, és helyes sorrendben beírni a keresztrejtvény megfelelő soraiba. A szavak nem sorban találhatóak az írásokban. A megfejtőnek kell megkeresnie a rejtvényben a helyét.

Ha jól dolgozunk, a kiemelt, függőleges oszlopban kialakul a megfejtés. Jó szórakozást kívánunk hozzá!

Füstös Gáborné

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Felelős szerkesztő:
Márkus Mihály esperes

Szerkesztő:
Sárközi Gergely Antal

Technikai szerkesztő:
Füstös Gábor

Szerkesztőség címe:
szigetek.papaiem@gmail.com